under Kvinder i andre Lande lever og arbejder. Jeg skal her særlig nævne en for nylig udgivet Bog om »Kvinders Retsstilling«, i alle de Lande, der er repræsenteret i det internationale Kvinderaad. I denne Bog er særlig givet Oplysninger om Uligheder i Mænds og Kvinders Retsstilling. Den faas paa N. R.s Kontor, Studiestræde 49, og koster til Medlemmer 1 Kr.

f. Beretning om Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund — den internationale Kvindevalgretsalliance —, hvoraf D. K. er Medlem. Th. Daugaard.

Alliancens Præsident Carrie Chapman Chat er for Øjeblikket beskæftiget med et interessant Rydningsarbejde, idet hun foretager en Agitationsrejse Jorden rundt, og besøger de Lande, hvor Kvinderne endnu ikke har faaet Øje paa Kvindevalgretssagen eller har samlet sig til fælles Optræden. Hendes Breve fra denne Rejse, der findes i vort internationale Medlemsblad »*Jus Suffragii*«, er i mere end en Henseende interessante og lærerige. Det seneste Brev, man har fra hende, er til Pastor *Anna Shaw* i Amerika og er dateret *Madan, Sumatra,* altsaa omtrent ved Ækvator. Hun skriver heri bl. a.: »I Aftes havde vi et stort Møde for Valgretten. Publikum rent ud sagt »svedte«, og begge Talerne formelig »dampede«. Da Landet er hollandsk Besiddelse, gør Dr. Alletta Jacobs naturligvis her det største Arbejde. Hun har dannet en Forening her paa 60 Medlemmer. I Morgen skal vi have Møde et andet Sted, og senere tager vi til Padang, der ligger umiddelbart ved Ækvator. Derfra rejser vi til Java, hvor vi skal holde nogle flere »Svedemøder«. Vor Bevægelse strækker sig nu faktisk fra Polarcirklen til Ækvator. I Ragoon, Hovedstaden i Burmas, gjorde vi den mærkelige Opdagelse, at Kvinderne her har haft kommunal Valgret i Aaringer. Hindu-, Muhamedan-, Kineser- og Budda-Kvinder er Vælgere og benytter ders Stemme. Kvindernes Fører er en klog og ortodoks Buddakvinde, som giver hele sit Liv og sin Formue til det sociale Arbejde, og hun har stemt i det sidste ¼ Aarhundrede. Hvad siger Du til dette, du stakkels, stemmeretsløse Kvinde i Amerika?

Vore Planer for Fremtiden afhænger noget af Forholdenes Udvikling i Kina. Vi haaber, at disse vil tillade os at aflægge et Besøg i denne mærkelige Republik. To smaa Kineserinder var i Aftes ved vort Møde interesserede Tilhørere. Vilde det ikke være underligt om den hurtige amerikanske Hare med Hensyn til Kvindevalgrets Spørgsmaalet vilde blive distanceret af Orientens langsomme Skildpadde.«

Efter endt Jordomrejse mødes Præsidenten igen i 1913 med Repræsentanter fra de forskellige Lande — i Ungarn, i det Land, hvis Stemmeretsforkæmpere ved sine Optøjer og Voldshandlinger ganske har stillet de berygtede engelske Suffragetter i Skygge.

Da Danmark er et af de Lande man indenfor Alliancen i Øjeblikket særlig har sin Opmærksomhed henvendt paa, da Kv. Valgret jo her inden altfor længe vil blive brændende, vil det være af største Betydning for de Deltagere, der paa Kongressen skal repræsentere den danske Kvinde-Valgretsbevægelse, om de kunde berette om en stadig dyberegaaende Interesse for en tilfredsstillende Løsning af dette Spørgsmaal.

Intet er maaske saa farligt som den Vaabenstilstand, der i denne Retning for Øjeblikket hersker hos os. Det sløver stadig at høre, at det er et Spørgsmaal, hvorom man blandt Magtindehaverne »i Princippet er enige« (men dog ikke enige nok til at handle).

Der kræves for Øjeblikket en ekstra Insats af Arbejde for at holde Interessen vaagen for en Sag, som er — og nødvendigvis maa være — præget af en vis Grad af Ensformighed. Den Agitationsuge for Kvindens politiske Valgret, som D. K. nu paa 5. Aar sidst i September lader afholde, vil sikkert, som hidtil, give os Beviser i Hænde for, at D. K. Kredse med Styrke kræver denne Reform indført. Inspirerende bør denne Tanke virke, at det ikke er for danske Kvinder *alene* vi arbejder, men at Kvinder af 23 andre Nationer har Krav paa, vogter paa og glædes over hver Haandsrækning vi gennem vort Arbejde kan give dem. I ingen anden Sag er Solidaritetsfølelsen saa vigtig. Man kunde ønske, at Interessen herhjemme for Kvinde Valgretten i andre Lande stod Maal med den Iver, hvormed man udefra følger os.

Vi er mere end nogensinde forpligtet til at bygge med paa det Fremtidsland, der ikke er noget Paradis, thi i det lever og styrer Mennesker, men hvor Grundbetingelser for harmonisk Udvikling med samme Ret for samme Evner er til Stede.

Maatte dette Fremtidsland uden altfor megen bitter Kamp vokse op rundt om os i de Lande, der er eller bliver vore Medforbundne i Alliancen, og maatte det inden længe ogsaa hedde *Danmark.*